

1517

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW, PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO, MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO ORAZ PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU SKUPU I KONTRAKTACJI

z dnia 12 grudnia 1951 r.

w sprawie tuczu gospodarczego trzody chlewnej oraz wykorzystania odpadków pokonsumpcyjnych.

Na podstawie § 3 pkt 1 lit. b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 22 kwietnia 1949 r. w sprawie zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 26, poz. 190 i z 1950 r. Nr 22, poz. 188) w wykonaniu punktu a) ust. V uchwały Nr 706 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie dwuletniego planu rozwoju produkcji mięsa, w porozumieniu z Ministrem Finansów zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wszelkie odpadki pokonsumpcyjne pochodzące z uspołecznionych zakładów i punktów żywienia zbiorowego przydatne do tuczu trzody chlewnej oraz odpadki przemysłu mleczarskiego powinny być wykorzystane do tuczu trzody chlewnej: bądź przemysłowego, określonego w uchwale Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 11 maja 1949 r. w sprawie przemysłowego tuczu trzody chlewnej, bądź do tuczu prowadzonego przez poszczególne przedsiębiorstwa prowadzące zakłady lub punkty żywienia zbiorowego, zwanego dalej tuczem gospodarczym.

2. Punktami żywienia zbiorowego w rozumieniu niniejszej uchwały są placówki żywienia zbiorowego prowadzone przez instytucje państwowe, spółdzielcze i społeczne, np. szpitale, internaty, ośrodki szkolenia, domy wczasowe itp.

3. Przez odpadki pokonsumpcyjne rozumie się resztki surowców i artykułów spożywczych pozostałe po ich obróbce i przetworzeniu dla celów konsumpcyjnych jak również pozostałości artykułów spożywczych po konsumpcji.

§ 2. 1. Tucz gospodarczy powinien być prowadzony w:

- 1) tuczarniach przyzakładowych lub
- 2) tuczarniach rejonowych.

2. Tuczarnie określone w ust. 1 powinny być prowadzone w tych miejscowościach, w których odpadki określone w § 1 ust. 1 nie są w całości zużywane na cele tuczu przemysłowego.

3. O wyborze jednej z form tuczarni wymienionych w ust. 1 decyduje prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 3. Prezydium wojewódzkiej rady narodowej określi przedsiębiorstwa, organizacje lub instytucje prowadzące zakłady i punkty żywienia zbiorowego, które powinny zorganizować przy jednym lub więcej zakładach (punktach) żywienia zbiorowego w ośrodkach miejskich i wsiach tuczarnie przyzakładowe, jako wewnętrzne komórki organizacyjne tych zakładów (punktów) działające według zasad wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego.

§ 4. 1. W przypadku gdy utworzenie tuczarni przyzakładowych nie jest gospodarczo uzasadnione, prezydium wojewódzkiej rady narodowej określi przedsiębiorstwa prowadzące zakłady żywienia zbiorowego lub ich ekspozytury terenowe, które powinny zorganizować tuczarnie rejonowe, jako wewnętrzne komórki organizacyjne działające według zasad wewnętrznego pełnego rozrachunku gospodarczego, prowadzące tucz trzody chlewnej na określonym obszarze.

2. Tuczarnie rejonowe mogą, o ile pozwalają na to warunki miejscowe, prowadzić również gospodarstwa pomocnicze (np. ogrodnicze, warzywnicze itp.).

§ 5. 1. Wszystkie zakłady (punkty) żywienia zbiorowego oraz zakłady przemysłu mleczarskiego, które posiadają nadające się do tuczu odpadki, obowiązane są do zbierania, segregacji, zabezpieczenia, a następnie do odpłatnego odstępowania tych odpadków pokonsumpcyjnych do właściwej tuczarni rejonowej, a w jej braku — do najbliższej tuczarni przyzakładowej.

2. Odpadki powinny być zbierane i przechowywane w specjalnie na ten cel przeznaczonych naczyniach, przy czym należy osobno zbierać odpadki płynne, a osobno odpadki o konsystencji stałej.

3. Sposób przechowywania odpadków i zabezpieczenia ich przed psuciem określi Minister Handlu Wewnętrznego w drodze instrukcji, którą wyda w ciągu 14 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 6. Produkcja tuczarni przyzakładowych i rejonowych przeznaczona jest na uzupełnienie zaopatrzenia zakładów (punktów) żywienia zbiorowego poza przydziałami należnymi im stosownie do planów zaopatrzenia.

§ 7. Tuczarnie rejonowe dokonują rozdziału mięsa między przedsiębiorstwa, organizacje lub instytucje proporcjonalnie do ilości dostarczanych odpadków. W przypadku sporu co do rozdziału mięsa o rozdziale decyduje prezydium wojewódzkiej rady narodowej.

§ 8. 1. Gospodarowanie całością rozporządzalnych odpadków pokonsumpcyjnych i przemysłu mleczarskiego należy do prezydium wojewódzkich rad narodowych.

2. Odpadki nie wykorzystane dla celów tuczu przemysłowego lub gospodarczego prezydium wojewódzkich rad narodowych mogą przydzielić na określonych przez siebie warunkach spółdzielniom produkcyjnym lub producentom indywidualnym.

§ 9. 1. Centralny Urząd Skupu i Kontraktacji sprawować będzie nadzór nad gospodarowaniem odpadkami pokonsumpcyjnymi i mleczarskimi, który polegać będzie w szczególności na:

- 1) ustaleniu wytycznych dotyczących rozdziału odpadków,
 - 2) zbadaniu czy odpadki zostały zagospodarowane w sposób właściwy.
2. W celu umożliwienia pełnienia nadzoru wydziały handlu prezydiów wojewódzkich rad narodowych są obowiązane do zgłaszania Centralnemu Urzędowi Skupu i Kontraktacji do dnia 5 każdego miesiąca:
- 1) stanu pogłowia trzody chlewnej w tuczarniach prowadzonych przez zakłady i punkty żywienia zbiorowego,
 - 2) ilości i wagi żywej sztuk poddanych ubojowi w okresie sprawozdawczym.

3. Ponadto wydziały handlu prezydiów wojewódzkich rad narodowych są obowiązane do udostępnienia wszelkich materiałów dotyczących wymienionych w ust. 2 pkt 1) i 2) zagadnień pełnomocnikom wojewódzkim Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji oraz delegatom powiatowym Centrali Mięsnej.

§ 10. Na wniosek zainteresowanego ministra Minister Finansów zapewni potrzebne kredyty organizacyjno-rozruchowe na uruchomienie tuczarni rejonowych, a Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — środki inwestycyjne.

§ 11. 1. Na wniosek prezydium wojewódzkiej rady narodowej Ministrowie: Rolnictwa, Państwowych Gospodarstw Rolnych oraz Gospodarki Komunalnej mogą przekazać w zarząd i użytkowanie tuczarniom rejonowym ośrodki rolne w rozmiarach niezbędnych do zorganizowania tuczarni rejonowych i prowadzonych przez nie gospodarstw pomocniczych.

2. Przekazanie następuje na zasadach i w trybie ustalonym w odrębnych przepisach.

§ 12. Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji zapewni tuczarniom rejonowym i tuczarniom zakładowym dostawę odpowiedniego gatunku zwierząt do tuczu gospodarczego.

§ 13. 1. Pracownicy zakładów (punktów) żywienia zbiorowego, zakładów przemysłu mleczarskiego oraz tuczarni przyzakładowych i rejonowych, zatrudnieni bez-

pośrednio przy zbieraniu, segregacji i zabezpieczeniu odpadków oraz przy tuczu trzody chlewnej, otrzymywać będą specjalne premie.

2. Zasady rozdzielania i wysokość premii, o których mowa w ust. 1, określi Minister Handlu Wewnętrznego w drodze instrukcji, którą wyda w ciągu 14 dni od daty wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

§ 14. Postanowienia zarządzenia niniejszego nie dotyczą tuczu trzody chlewnej prowadzonego w zakładach podległych Ministrom Obrony Narodowej i Bezpieczeństwa Publicznego.

§ 15. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

Minister Handlu Wewnętrznego: T. Dietrich

Prezes Centralnego Urzędu Skupu i Kontraktacji:
St. Mierziński

1518

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 12 grudnia 1951 r.

w sprawie zasad normowania pracy młodocianych.

Na podstawie art. 5 dekretu z dnia 2 sierpnia 1951 r. o pracy i szkoleniu zawodowym młodocianych w zakładach pracy (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 311) po porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych — zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Robotnicy młodociani powinni otrzymywać pracę odpowiadającą ich kwalifikacjom i posiadać zaszeregowanie osobiste do kategorii kwalifikacyjnej, przyznanej im w wyniku egzaminu przeprowadzonego po ukończeniu szkolenia zawodowego w zakładzie pracy lub uzyskanej przy ukończeniu zasadniczej szkoły zawodowej albo szkoły przysposobienia zawodowego.

2. Robotnicy młodociani, którzy zostali zaszeregowani przed wejściem w życie niniejszego zarządzenia lub też wykonują pracę nie wymagającą wyuczenia zawodu, zachowują dotychczasową kategorię osobistego zaszeregowania.

§ 2. 1. Robotnicy młodociani zatrudnieni w zawodzie przy pracach normowanych powinni wykonywać pracę według norm ogólnie obowiązujących z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 3.

2. Z tytułu zatrudnienia robotników młodocianych nie wolno podwyższać obowiązujących norm obsady stanowisk roboczych.

§ 3. Normy pracy dla robotników młodocianych w przemyśle węglowym, w hutnictwie żelaza i metali nieżelaznych, w przemyśle odlewniczym i w kamieniołomach przy pracach dozwolonych dla młodocianych ustala się przez zastosowanie do obowiązujących norm (ilościowych) następujących współczynników:

- 1) w kopalnictwie węgla przy robotach dołowych przez pierwsze dwa miesiące — współczynnika 0,6 a przez dalsze dwa miesiące — współczynnika 0,8,
- 2) w wydziałach metalurgicznych hutnictwa i metali nieżelaznych, w odlewnictwie i kamieniołomach przez pierwszy miesiąc — współczynnika 0,7 a przez dalsze dwa miesiące — współczynnika 0,85.

§ 4. 1. Właściwi ministrowie w porozumieniu z zarządami głównymi właściwych związków zawodowych określą dla podległych im gałęzi przemysłu, wymienionych w § 3, nomenklaturę zawodów, w których należy stosować normy pracy dla młodocianych.

2. Dla brygad, w skład których wchodzi robotnicy młodociani, zatrudnieni w zawodach określonych zgodnie z postanowieniami ust. 1, ustala się normy pracy odpowiednio zmniejszone w zależności od ilości robotników młodocianych w brygadzie i przyznanych im współczynników.

§ 5. Wprowadzenie obniżonych norm dla młodocianych zatrudnionych w innych działach gospodarki narodowej niż wymienione w § 3 wymaga zarządzenia właściwego ministra, wydanego po porozumieniu z zarządem głównym właściwego związku zawodowego i za zgodą Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1952 r.

Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego: w z. E. Szyr

1519

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 12 grudnia 1951 r.

w sprawie zasad ustalania kategorii zaszeregowania osobistego robotników w zakładach produkcyjnych.

W związku z potrzebą uporządkowania zasad wynagradzania robotników zgodnie z ich rzeczywistymi

kwalifikacjami oraz w celu bezpośredniego powiązania wyników podnoszenia kwalifikacji z poziomem płacy,